

Mieczysława Pożaryskiego

Dzielnice: Wawer

Osiedla: Anin

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Naukowcy

Rok utworzenia nazwy: 1961

Opis

Mieczysław Pożaryski (1875-1945) - inżynier elektryk, pedagog. Był rodowitym warszawiakiem, jednak już jako kilkumiesięczne niemowlę powrócił wraz z matką na Litwę. Początkowo kształcił się w Panewieżu, jednak w 1887 roku powrócił do rodzinnego miasta, gdzie ojcu - urzędnikowi bankowemu - nie groziły już żadne represje za działalność polityczną. Tu zdał maturę, po czym wyjechał do Petersburga, gdzie w 1897 roku ukończył tamtejszy Instytut Technologiczny z tytułem inżyniera-technologa. Dwa lata później został inżynierem-elektrykiem na politechnice w Darmstadt. W 1899 powrócił do stolicy, gdzie przez wiele lat uczył elektrotechniki oraz fizyki w Szkole im. Wawelberga i Rotwanda. Trzy lata później objął również funkcję asystenta Katedry Elektrotechniki Warszawskiego Instytutu Politechnicznego. Należał do grona inicjatorów stworzenia towarzystwa polskich inżynierów-elektryków, był członkiem Związku Techników, uczestniczył w licznych zjazdach technicznych. W 1914 roku - wraz z żoną i czwórką dzieci - został, podobnie jak inni współpracownicy ewakuowany do Rosji. Prawdopodobnie mieszkał w Moskwie lub jej najbliższych okolicach, bowiem właśnie w tym mieście uczył w polskim gimnazjum oraz Polskiej Szkole Naukowej a także był pracownikiem miejscowej fabryki "Dynamo". Do stolicy powrócił wraz z odzyskaniem przez Polskę niepodległości i natychmiast podjął wykłady na Politechnice, zostając rok później jej profesorem. W 1919 roku został pierwszym wybranym przewodniczącym Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP), a sześć lat później - jego honorowym członkiem. Uczestniczył jako ochotnik w wojnie polsko-bolszewickiej. Zdemobilizowany został dziekanem Wydziału Elektrotechnicznego, którą to funkcję po raz pierwszy pełnił do roku 1925, przemianowując go na Wydział Elektryczny. W dwudziestoleciu międzywojennym sprawował ten urząd jeszcze w latach 1934-36 oraz 1937-39. Był autorem wielu prac i podręczników z zakresu fizycznych stron podstaw elektrotechniki, m.in. "Krótkie wskazówki z elektrotechniki dla techników", "Magnetyzm i elektryczność", "Naukowe podstawy elektrotechniki", "Teoria prądów szybkozmiennych", "Maszyny elektryczne i prostowniki: zarys budowy i działania", "Przystępna elektrotechnika prądów silnych". Podczas okupacji hitlerowskiej początkowo prowadził tajne nauczanie, w latach 1941-44 wykładał w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Podczas Powstania Warszawskiego opuścił stolicę i na stałe przeniósł się do Grodziska Mazowieckiego, gdzie zmarł wyczerpany kilka dni po zwołaniu Rady Wydziału odgruzowywanej uczelni.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 142, rząd V, miejsce 28.

Ciekawostki

W latach 1908-1939 biegły tędy tory konnego tramwaju WKD Kolej Wawer - Stara Miłosna. Kursował on w ilości 8 wozów w dni powszednie i 9 w niedziele. Kolejka miała łącznie 9 stacji (Wawer Stacja Kolei Konnej, Wawer Towarowy, Anin, Międzylesie, Kaczy Dół, Huta Szkła, Wiślice, Wiśniowa Góra i Stara Miłosna przy cegielni) a jego trasa biegła dzisiejszymi ulicami: Wydawnicza, Pożaryskiego, Żegańska, al. Dzieci Polskich, Mchów, Tramwajowa, Trakt Brzeski, poprzez nieistniejącą już groblę do cegielni.

Stan obecny:

Nr 28: Instytut Elektrotechniki.

Data nadania nazwy: 1961.11.24.

1951.05.15 - 1953.05.28 nosiła imię Kazimierza Szpotańskiego, 1953.05.28 - 1961.11.24 nazywała się Spawaczy.
